

Драга моја дјечо духова, на велику нашу жалост и штету, морало признати да у душама и срцима наших нема Христове љубави. Мјесто ње, у њима су се настаниле завист, злоба, напост, интрига, мржња. Стога међу нама, мјесто слоге, влада неслога. А у јеванђељу пише: „Снако царство које се рађајући само по себи, опустјеће; и сваки град на дан док који се рађајући сам по себи, пропашће.“ (Мат. 19, 25). А на другоме мјесту Св. писма стоји записано: „Како је дијетије и крсно када сва браћа живе заједно у слози и јединству.“ (Пс. 133,1).

А императив је живота да хришћанска љубав загрије срца човјека. Стога је неопходно потребно да послушамо апостола Павла који каже: „Да одбацимо по првом мишљењу старог човјека, који се распада у љепотама преваривањем, и да се обновимо духом ума својега и обучете

у новог човјека који је саздан по Богу у правди и у светини истине.“ (Еф. 4, 22-24).

МЕЂУ ЉУДИМА ДОБРА БОЉА — љубав нам је потребна, као што је потребна свјетлост у таму, огрјев у хладноћи, срећа у несрећи. И то не само због личне среће, већ због среће и будућности народа нашега и свега човјечанства. Зашто је гвожђе зарђало! Зашто да дозволимо да у мау потанне старе крстине великаг народа! Зашто да паук преде своју мрежу око нас! Зашто дозвољавамо да ми људи овог нас плету сплетке, оговарају и дошаптавају?

Ако ланемо добра народу своме, морало добро познати основе историјског живота народног и високо цијенити моралне снаге. То од нас тражи љубав према отаџбини. У српском народу мора настати препорођај религиозног и моралног живота, јер сама по себи националност

је празна, ако није сазидана на тврдој темељу вјере и морала. Неуморно радити у томе правцу, значи жарко љубити свој народ и своју отаџбину.

Драга браћо и сестре, ако се будемо својски трудили да у животу својем наведемо указаних јеванђељских путем, заиста ће свако од нас допринијети свој скромни удио за: славу Божију, мир на земљи и добру вољу међу људима.

МИР БАМ БОЖИ! ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Ваш смиренни молитвеннк у Бога

Митрополит

црногорско-приморски,

† ЈОАННИЈЕ

Цетиње, на Божић 1949 год.

Божићни поздрав

У бурним данима људскога живота, када незасићена жажда необудане људске страсти бијаше дошла на ивицу бездани, чуше се умиљати гласи који својом звучном анђелском мелодијом обавише свима људским бићима вистину, радосну и спасоносно вијест.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Ова радосна вијест више од свега пробуди у човјеку онај велики, и ако прижиги осјећај љубави према ближњему; ону велику и неизмјерну љубав, која по природним законима треба да буде звјезда водила људскога рода да стварале правилног и часног основа људске заједнице.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Не ради силе и славе Божије, већ ради љубави према незаслуженом човјечанству, које није нишло путем спасења који је његова Божанска моћ била предодредила његовом најсавршенијем бићу.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Ради љубави, мира и слоге — ради велике и срећне будућности рода људскога, који бијаше заробавио на своје свече и дужне обавезе према великом шворцу васноне.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Ове велике ријечи и ова свепа истина људскога спасења прекрече сва мисаона бића на боље и срећније стање и изводи их на прави пут љубави, слоге и заједничке сарадње за добро народа.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Не само да нас спаја и окријепа својим Божанским бићем, већ да нам уводи спасење и избањене од свега што нам раздира душу и одирања нас од његове љубави; да нас изводи из саопштених окова, у које нас је бацила вражја идеологија настрадајућих криволика свјетла, који су чак и Христа на крст распалили и који су у своје проклете канџе захватили мјестоци науку, уздицају и апостол нације, која је одвојила од Христове љубави и науке морала заливала у крваво коло јеврејске олоши, тих најстрашнијих садиста рода људскога.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Да вам донесе спасење и избањене и да вам оствари успоме на дивну прошлост рода вашег са жељом, да на алодовима заједничке сарадње у духу Христове науке и његове љубави — створите бољу и срећнију будућност; лепшу и величанственију националну заједницу од сваке које сје у прошлости имали и да на крмилу те велике заједнице доведете оно што је најелементарније, национално и морално најчвршће међу вама, ше да у заједничкој слози, срећи и задовољству одоље из ваших здури велика истина Христовог рођења и народног спасења.

МИР БОЖИ — ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Са овим жарким жељама нека Вас Рођени Христиво и Нова 1943 година поведу путем Његове велике науке — на срећу Богом чуваног и племенитог, али дугосирадалног рода српскога; да за на вјечнија времена избави од богохуљника и ошвадника народне љубави, као и од народу нежељног садистичко-крвничног режима паризанске олоши.

Удружени и с Божијом помоћи за сав род српског нека вас у ватном напорном раду — са свима синовима нашег народа жељом мира, слоге и љубави међу браћом — прати Његов велики благослов.

У то име, нека су ваи срећни велики и свијетли пратици Христова Рођења и Нова 1943 година са жељом, да вам донесу сваку срећу и дуготрајајни мир, који са најсавршенијом очукну чистио напашено човјечанство.

Који је у овим данима из ох тврда
Претјеране Гласу вама немогуће
Криволика

Блажко М. Ђукановић

Аустралија се јавља на савезници

Двадесет чланова кабинета унутрашњих послова аустралијског кабинета министара поздрављају, оми је изазвао издвољеношћу што је у Аустралији услед тога што је Енглези оставили за једну омије кате „Аустралијске фте. Он се тако жељом то савезницих немесу гутити обећању пом Е. Енглеца још није изнеговали опоматског претстављају: Кинбери.

Срећан Божић!

Ово је наша топла честитка коју упућујемо својим читаоцима на дан који значи најтоплији, најсвјетлији и најчистији празник Хришћанства.

Ово је наша срдана честитка народу Црне Горе, којему жељимо да ова година највад може оцијенити сву неугордиву вриједност мира, рада и дисциплине.

Успоредимо овај Божић са прошлогодњијим!

Ова наша сиромашна и несрећна земља била је гурнута од стране једне скрпине злочинаца без отаџбине и без вјере у највеће патње. У цијелој земљи владале је терор и немирењини бој. Распаднуле породице, расељена добра, угашена ошмита; изгледало је као да нас је погодио проклетство божје да нас казни за огромни гријех што смо својој олоши одбацили у часу у којему се цијели свијет грчи и мршвари.

Прошлогодишњи Божић био је Божић жалости, суза и крви.

Ове године међутим оћејају се наше душе више уздицати, достојности да са вјером и радошћу поздраве Искушнелово рођење.

Спољнство, ред, духовна снага, олука, да се пређе преко старих разарања и да се јавијем замијени ало

са добрим, ето то су дарови које пружа народ Црне Горе, радосно окупљен око поново изграђених и уграђених огњишта освјетљених светлим пламенима мира, љубави и вјере, Исусу Христу који се симболично враћа међу нас да нас води и штити.

Сјетимо се да је овај наш мир и ово наше неоспорно благостање у поређењу са милионија и милионија људских бића испуљиха од мука, лишава и страховата, претставља један узвишени привилегиј којега морамо, ако смо при здравом разуму, љубоморно чувати, благосиљајући Бога што се умилостило на нас и што нам је дало могућност да се спасимо од пропасти. Сачувајмо по било коју цијену овај свети и благословљени привилегиј, спреми да сложимо и одлучно устанемо против свакога ко год би покушао да поремети наш свети мир, нашу вољу да радимо и да живимо.

Осободимо се неадрог политиканства које траје и разара наше снаге.

Ово је наша најватренија жеља; ово мора да буде свето обећање народа Црне Горе, заваљеног Искушнелу који се раба да би још изнемо окупио око Себе људе добре воље.

„Глас Црногорца“

УСПЈЕШНЕ БОРБЕ НА ИСТОКУ Потапање непријатељског бродовља

Источни фронт

На Источном Кавказу су моћне формације совјетске вјештајне и борбене кола покушале да наведу продор преко немачке линије. Сви напад су одбијени. Непријатељ је претрпио губитке.

На доњем сектору Настављају се жестоке одбавне борбе. Болшевици су одбијени на свим фронтовима, те су претјерали тежке губитке. Мјарш трупе су одбили напад изведен уз помоћ знатних артиљеријских снага. Током једне борбе доносне немачке противваздушне окрете западно од Казује упуштени је један батаљон, разорено 95 утврда и борбених подјача и хваћено више заробљеника. Поновљени непријатељски напади на утврду Велике Луке спречили су се у живим отпор посла. Болшевици су, пријевијелујући многобројне тенкове, поновили своје неуспјешне нападе југоисточно од Илмекског језера.

Финске трупе су распршиле у зони Лукарјевја један непријатељски одред који је покушавао да нападне финске подјаче.

На афрчком фронту су Њемачки обривачи и разарачи бомбардовали постројења у Мурманску и склопили трупа западно од залива Кондаласке.

Наставан поморског рата

Акцијом њемачких подморница потопљен је један америкашки брод на товарним муницијом из састава једног конвоја који је пливао са Оран.

Северноамеричко министарство морнарице јавило је да су осовинске подморнице потопиле дуж Северне обале Бразилије 2 британска трговачка брода.

У једну луку на Аворским острвима стигли су два енглеска контраторпиљера и једна корвета носећи 200 бродоломца са бродовља које су осовинске подморнице потопиле у Атлантику.

30 децембра су њемачке поморске снаге нападе у Северном Леденом Мору једну британску формацију са контраторпиљером, потопио је један контраторпиљер који је пратио конвој. У вишеструјој борби су наше крстарице оштетиле више непријатељских крстарица и контраторпиљера и један трговачки брод. Успјех је било теško установити услед неповољних атмосферских прилика. Један њемачки контраторпиљер је потопио и контраторпиљер који је пратио конвој. У вишеструјој борби су наше крстарице оштетиле више непријатељских крстарица и контраторпиљера и један трговачки брод. Успјех је било теško установити услед неповољних атмосферских прилика. Један њемачки контраторпиљер је потопио и контраторпиљер који је пратио конвој. У вишеструјој борби су наше крстарице оштетиле више непријатељских крстарица и контраторпиљера и један трговачки брод. Успјех је било теško установити услед неповољних атмосферских прилика. Један њемачки контраторпиљер је потопио и контраторпиљер који је пратио конвој.

ДВА САТА КОД СИРОЧАДИ

Племенић гест Ђ. Е. ген. Ментасти-а. — Сушет са „падо-браницама“... Међу дјецом... Мали Свето, чији је отац заклан, прича...

Живимо у времену кад се и осјећај човјеков снос на најнижу мјеру, живимо у времену кад је људско срце, бар прилично, постало тврдо, можда и окротно... И пролазе дан, смјенују се и губе у бесконачност, носећи се са собом стално један дјелан са ситних и малих људи... Ми смо навикли на изненађења, навикли на искушења, навикли смо и на неспокљат, али у већој мјери и на бруталност. Бол ближњег нас релативно мало дир, јер смо можда и сувише заузети личним болом. И док нам данвако пролазе односи и нас саме са собом у непоправ, дотле живот и даље тече у свом ускораваном ритму, теке живот на чиним стазама поред нас ситних, малих и непознатих људи играју своју улогу и даје теже сјене Биједи и Несрећа... И баш ко се у тим најтежијим тренуцима покаже оштећен, тај онда има људско срце. Јер у несрећи је потреба осјетљивост. Тек се ту види колико је човјек у правом смислу човјек. Један диван пример осјетљивости и нежност пружио нам је Ђ. Е. ген. Ментасти, који је у најтежијим тренуцима, док су његови војници лили крв, мислио на јанке малишане на које је и судбина била забранила. Мислио је на сирочаде без родитеља који су већ били из домаку да их смрт дохвати својом тежином капама. А што је најгавније и најтеже, није само мислио него је чак и изабавио ту сирочад пребавиши их у најкротичније времењу у Погорицу.

О тим малим сиротинама, о тој дјели родитеља и њиховом животу треба нешто да рече ова наша репортажа, да и она баци мало више свијетла на ситна невинна бића, на уплакана дјеца, на нежне оми, у којима се лако наизре бескрајна и неодољива глута за изгубљеном породичном срећом.

Сушет са малим „падобраницама“... Смијало се благо јесење сунце, миловалу испуштају зрак и нагмјенује брла дајући им неки сјај и свјетлији сјај. Крај моста сам очекивао управника сиротишта г. Радомира Павлићевића, који је одушевљено прихватио моју понуду да посетим његове сирочице. Пут нас је водно родно избориличких барикада искрених дровишта и травама, које је сиротишница изнијела да их усвоје „клијке“... Једна невојерљиво тешка сјена суштине ми се на очи. И док сам осјећао у близини дак Биједи и Несреће, одједном сам ме из мисли тргнути весели дјечији гласови, искрени и спонтани. Читаву групу голаујавре, сунце оцањене дјечије трчања нам је у сушет вичући: — „Ево иде чика!“... Г. Павлићевић се смијо, хваћуо дјечак и веома се са њима. По-могао сам му да прима на бицикл пет, шест малих „падобраница“ који су били невојерљиво сретни што им је успјело да пођу „чики бицикл“. И док су их остали гледати са приличним разочарењем, јер сви наравно нијеу могли да уђу, „чики“ је дао команду: — Свирајте, чика!“... Једно дугачко мелодијно и весело ту-ту-ту-ту... одјекало је по-нашом. Истрајао је на барем три мушаве жене повлазе црним марамцама, покрећући су се мршави сједећи старији који су се сунчили испред барака и насмијали се са задовољством. Насмијали сам се и ја доживиши задовољство и расположење. Ипак најсретлији су били г. Павлићевић и дјеца. После краће вољне мали „падобраници“ су морали да се скнују, јер је „чики“ морао да иде код „своје дјече“ (у сиротишту). — „То су избориличких дјеца“, — причао ми је г. Павлићевић. — „Познају ме и воле, што тек можда и сами могли да уоче. Првих дана кад смо се сретали била су страшно плашљива и првава! Мало по мало су ми се приближавала интереснији се много за бицикл. То сам искористио и обеоао им да ће сјутрадан посетити на бициклу оне који баш најсретлији. И знате што се десило?—ишта ме г. Павлићевић. — Сјутрадан ме дочекала читава гомила добро окупане дјеце. Отуда смо веома

добри пријатељи. Сиротиња, добра и невинна која страда.“

У разговору смо брзо стигли до сиротишта. Дјеца су нам дочеквала у сушет хваћући управника за руке и додијели. Он их је све по реду очински миловао љубави најмање. Осјећао сам одмах да ми је он у правом смислу и отац и мајка, у што сам се додије потпуно ујерио...

Г. Павлићевић прича...

Док су се испред барака постављали столари да се са њима спреми дјеца ручак, ушао сам са управником у његову скромну канцеларију. „Дошао сам овде у мјесцу јуну, причао ми је г. Павлићевић. Мили први утисци су били веома лоши, ако хоћете и поразити. Отпао сам да су дјеца врло бијели, малокрвна, апатична, уопште без икакве воље да било каква рад. Испитивањем је било лако успоставити да су главни узроци: доста слаба храна и што је најгавније за пријашњи васпитачи нијеу уопште поклањали ни-мало пажње тим сиротинама. Недостаја-ла је очинска љубав, нежност и симпатија према дјеци. Чим сам дошао, обавио је одмах извршења и то потпуно. Мора се нагласити, и захваљујући италијанским властима, који заиста и преко граница могућности излазе у сушет малим бициклима да би задовољили сваку њихову потребу. У сиротишту има 48 потимаца од којих ће четворина бити уписани у гимназију, 10 ће изувачити занат, док ће остали похаћати основну школу односно завршити... Срећва је набаку уобичајно су потпуно обезбје-њена. Ишто тако дјеца су већ ошгурана за зиму одјећом и обувом.

Да бих ме у то ујерио, управник ми је показао магацин одјеће и других ствари, који ме заиста изненадио својим богатим складштима. Мали сиротиште је заиста осигурано дочекати зиму... По-сјећујући смо дјечије спавалишнице, које су-вом, чистогам и редом оставају дубок утисак. Необично је интересантан начин опхођења управника са дјецом. Он има своју нарочиту карактеристу лич, према којој ухватава све своје омионе и по-ступке, што је са педагошког гледишта веома позитивно и похвално сред-ство у примјењивању савременог васпи-тавања.

Знате, каже ми г. Павлићевић, највећа капања којом каљавам дјечу јесте забрана кузана односно играња. — А ко и мало познаје дјечу психологију тај ће одмах увијести и разумјети колику васпитну вриједност има оваква врста казне. О самој дјечи сам као најтеже мишљење. Али одмах морам нагласити да то није било мишљење једног за-вничног лица, то је било мишљење ро-диатеља који се заиста очински стара за своју дјечу, који их све потпуно познаје и подељиво воли. Управничко мишље-ње је мишљење једног поштеног човјека који осјећа туђи бол и несрећу, који на-стоји да својим радом ублажи тај бол, да својом љубављу надокнади тој сиротинаш дјечу рад изгубљеног родитеља. Нека г. Малисав Павлићевић. Овај не у гимназију, овај на занат, овај у основну школу, обавијавао ми је учитељ, малим сиротинама баше истовремено и отац и мајка...

— Међу дјецом...

Позне се приближавало... Нашли смо из бараке да разговарамо са дјецом. Окупила су се сва брзо изувачи двоје најмањих који се нијеу одвајали од својих родитеља и невојерљиво племенили учитеља г. Малисаву Павлићевића. Овај не у гимназију, овај на занат, овај у основну школу, обавијавао ми је учитељ, малим сиротинама баше истовремено и отац и мајка...

Из Зете је, обавијавао ми је управни-тељ, овај су убили партизани, заклали су га. Мајка ми је умрла... Сада је са још једним братом и сестрицом овјеко код нас. Необично нолу учитеља, и кад учитељ мора да пође у варош, Свето неубо-трешно плаче за њим...

Приближио сам се малишани и одмах се спријатељно с њим. Веома је бистро дијете. Док сам му ставао саг на уху да чује његово куцање, јер га је то одмах заинтересовало, други су га питали: — Свето, ко ти је најмилији?...
— У-ин-те!... промрљало је малишан искрено и погледао у свог „учитеља“ којему сам примјетио сузе у очима. — Свето, која још волиш? — питао сам га. — Управника и тебел...
— А колико?... — Ево волико... — тумачио нам је сирочица и ширно тргао колико год је могло... У даљини је бутала Погорица као умртвљена испод јесењег сунца; бутала су заморена, брла док је мали Свето лијен као слика шир-рио руке и показивао нам колико нас воли. Забављао нас је малишан, чији је отац прекалан, смијало се дијете невинно и безазлено, не знајући за своју тежку породичну трагедију и несрећу. А да смо тај сачувај унели: — Он баш сигурно гдје ти је мама? — Он баш сигурно насмијао и показао нам на свога учитеља дајући нам тиме свој одговор. Показао ми да доброт „учитеља“ који му увијек даје „лилу да купи мохавца“.

Ручак...
„Збор!“... командовао је учитељ, док сам се ја још увијек причао са Светом. Стопили су се малишани и поређали око столава. — „Сједи!“ била је друга ко-манда, а онда је учитељ изговорио нешто невојерљиво „страно“, и „мепри-тирало“ као је најтучу могао „једи...“ Није команда ни била изречена а већ су кашике зарониле у супу као поморнице, чуло се једно живо комешање. Заиста је било пријатно, видјети мале сиротане како са апетитом једу, како се њихове руке ритмично крећу од уста до танаира. Могоао сам да дођим и још једну ствар. Ти сиротани су савршени другари. Ту код њих нема себичања, нема еготи-ста, нема мржње ни зависти... Један дру-гоме долази једно, једно друго долази из свог танаира, један другог нуди... И док сам између њихових гласа тражио на-симпатију, док сам гледао гдје је Свето, он се сам открио, јер се баш у том моменту мало заплакао и рекао: — Умријеће, дила ме Милос.

Мали умјетничко-јерваји...
Послије ручка малишани су ме изне-надајуће цјевањем. Цјевају су крениво музикално. Најбоља ми је била pjesma: — „Жењача Ђукиња Дјевока“ — коју су отијели сложили и измјешали. После још неколико њихових pjesma до-шла је на ред и популарна pjesma „Лили Марлен“ коју су отијели на танаир-ском језику... Требао је наћи још једну, завршио. Оставили смо дјечу да она сло-бодно изабере. Знате ли шта су мали сиротани изабрали? — Изабрали су pjes-му „Радо иде...“ Чула се pjesma сна-жно и пошаста, складна и лифена. Поче-мјешала се pjesma са сјеверним зраком и титравом плавом јесењом суманути-м, распљивајући се негде у висинама. И док је текла pjesma сонатна одјекујући снажно, чуо сам тихо куцање кашике по танаиру. То је мали Свето пратио пес-му. И нега је pjesma тргла и распола-жала а да би она дозвуча своју веселу о-ну у удару кашиком по танаиру и тихо превао:

— Ла-ло-де, ла-ло-де...
И док је нестала pjesma и губила се према Погорици која је у даљини бу-тала, учинило ми се да се негде у по-слије налазе родитељи те несрећне дјеце која су ипак срећна, јер су нашла на људе који их разумју и негују. Учинило ми се да осјећам њихове сузе радоснице што су им дјечина мирна, здрава и на-хранена, учинило ми се да чујем њихову тиху и благу ријеч коју благодарно заштитице своје дјеце... Али ми се учинило да чујем и још један глас, глас који кори све оне наше који ће моћи да помогну ову сирочад а који уопште и не мисле на њих. Не знају многи који су пребади да знају, да је у том сироти-шту мали Свето од непуних три године дана, чији је отац заклан, не знају да су у том сиротишту још 48 сиротана, 48 малишана без породичног мира и среће... Не знају наћи али знају страшно од чега треба да се и заштитио...

Божидар Милић

Потреба пољопривредног КЊИГОВОДСТВА

Што пољопривредник више улази на натуралне у новчану привреду, све се више произвођа у његовом гасдин-ству, с обзиром на број произвођача грана, употребљава, тиме само гасдо-вање постаје све теже. Колико је више пољопривредник повезан са новчаном привредом, колико он више производи на тржиште, све је мање број произ-вода које он на свога гасдинства мора да добије. Зато пољопривредник мора да онога што произвођа, про-наводи више — што је његовој кући потребно, неко би имао шта да замијени на тржишту за новац. Са тиме добијених новцем пољопривред-ник мора себи да прибави довољно подмиривања осталих својих потреба, је ранје у доба натуралне при-вреде подмиривао већином произва-ома сопственог гасдинства.

У доба новчане привреде пољопри-вредно гасдовање постаје теже због тога, што сада успјех гасдинства не зависи једино од природних сила, од земљишта и климе; већ зависи још и од тржишта.

Дакле зависност од тржишта тежа пољопривредника на већу окретност, умјешност и довитљивост: захтијева више иницијативе и тражи да пољо-привредник, из године у годину, своје замијене сматра једном врстом те-женим посла којим треба постати на-разу. Зараду обезбјеђу само онај ко-рако који се изводи рационално тј. из-ако се тежи да се одређеном ко-личном средстава постигне што већи успјех; код кога се рад и капитал употребљава на првом мјесту и код кога се тачно зна колико се троши и колико се да употребити утешако добије. Рационално може гасдовати само онај који рачуна, који испитује, да ли су се повећани издаци рентирили, дали су принаша успјех оних или оних ин-вестиција већи и то у одговарајућој мјери. Овакве рачуне пољопривредник не може правити са потребном тач-ношћу, ако редовно не ваписује што прима и што издаје и све што се догађа на свом гасдинству. Једном рачуни рачунасти не може ако не води књиго. Без књиговодства пољопри-вредник не може знати тачно колико од својих производа може продати, а колико мора оставити за своје кућевне потребе, колико за одржавање самог гасдинства.

Радови око вођења књиго прина-вају пољопривредника да размишља о свему што је на гасдинству дешава; да јасније види, гдје су се правиле грешке, који су мјере најбоље успјеле, коју производњу би требало повећати, коју смањити итд. Пољопривредник који води књиго, више и штети, јер може из књиго видјети колики је пре-гом доходак, у којим границама немо-гуће имају да се крећу издаци за личне потребе, ако неће да троши сам дохотка и имовину, извор свога до-хотка. На тај начин он избегава многе несрећне издаци. Пољопри-вредник који не води књиго, не при-мијети одмах окренине имовине, те зато безбрижично троши новац и на мање потребне ствари и тек онда примјети своје стање кад је већ један знатан дио имовине изгубљен.

Пољопривредно књиговодство има дакле следеће задатке: 1) да утврди величину успеха пољопривредног гасдинства тј. величину дохотка пољо-привредника и величину чистог при-хода гасдинства. 2) Књиговодство има да омогућује пољопривреднику у свако вријеме обавијештење о томе, са ка-ковом имовином гасдинство располаже и какву су била промијења у току го-дине. 3) Књиговодство има да прибави и сачува све потребне податке, помоћу којих може пољопривредник испити-вати цјеловитост разних мјера при уређењу гасдинства.

Сачување научне књиго од једног другог има година, престаје још једну историје пољопривредног гасдинства, јер су у тим књигама сачувана многа драгоценца искуства и опажања.

A. B.

Француска Северна Африка под окриљем двају империјализма

Тајна се не разјашњава

Још увијек је обавијено најважнијим везом тајанствености извршене смртне казне над убицом адмирала Дарлана. Док североафрички новинари трагају за његовом тоном агитацијом, на су њихова разоданост никакмо не задовољава, јавља се да је стрјељаче извршено у Алжиру за вријеме једне ваздушне забуне, те је стога палуба противавионе батерије угушила звук палаче испалењеног на убицу.

Ради се о једној новој измислиотини америкачке команде у Алжиру која покушава да за вриједност претпостави да се ради о једном француском младићу. Само једна ствар је истинита: да је у Алжиру објављено 4 ваздушне забуне, и да су осовински бомбардери бацили многобројне бомбе на луку и на војна постројења грањске периферије.

Жиро и Де Гол

Именоване Жироа за насљедника Дарлана сматрају је најетот која је слиједила алжирском злочину. Жироов избор наилази на одобравање код Северноафриканца, јер се сматра да је он једина особа способна да доведе до смирења измишљених североафричких Француза и Де Гола.

Генерал Жиро је одржао више конференција са члановима Империјалног савета, са којима је проучио политичку ситуацију са гледишта споразума са Де Голем. Једна званична декларација деголетичког комитета у Лондону јавља да је у Лондону одржана једна скупштина на којој се разговарало о посљедицама које би догађаји у Алжиру имали на сул чају остарјелих слугу међу Французима. Адмирал, којег су Черчил и Де Гол послали у Мароко два дана пред Дарлановим убиством, вратио се након извршене мисије у Лондон, гдје је њега Черчил лично примио.

Програм за пројектовани споразум између Де Гола и Жироа дискутовао је у Лондону од стране Черчила и самог Де Гола. Пројекат за тај споразум садржи смјелне четири тачке: 1) Де Гол жели да остане на челу покрета и да контролише целокупну територију бившег Француског Царства; 2) Сједиште так званиг Француског националног комитета сели се у Алжир; 3) Генерал Жиро тражи да остане на садашњем положају команданта свих француских оружаних снага; 4) Генерал Катру намерава да буде постављен за Високог комесара за Француску Северну Африку.

Ова посљедица тачка претставља поштану на највеће незадовољство и опозицију Сједињених Држава. Американци, који су били са Катруом у додиру у Сирији, квалификовали су га као не баш најпријатељскије расположен елемент. Друга тачка пројекта је мишљење међу официрима и функционерима цивилне управе у Алжиру и Мароку, међу којима се налази огромни број муслимана.

Жиро се боји

Коментаришући вијест да се генерал Жиро покушава да донесе неку мјера за личну одбрану, да је саопштио да се међу њиховим особама налази и његови интимни пријатељи, примјећује лист „Локал Аншарџер“ да су ти пријатељи онгласно постали агенти Секрет Сервијаса.

Једна немачка агенција објављује једно писмо, које је генерал Жиро 4. маја 1942 године пустио у штампу у Петербургу. У том писму објавио се генерал Жиро да не подуми ништа против политике сарадње са Рајхом, те је изјавио да мисли исто тако као и Петен и Лавај. Из тог писма се види колико се може држати до чести генерала Жироа.

Петен се огрујаје

Маршал Петен је у једној својој изјави изјавио став против француских војних шефова у Северној Африци. У тој изјави је рекао: Сви бешчасни шефова који су преслиди Француску Северну Африку Енглесима и Американцима тврдили су и наставаљу тврдити да су они посту-

наређењима. Они су се усудили тврдити да су били тумачи моје мисли. Ја то највероватније демантијем. Ја сам им дао наређење да се бране од сваког напада. Они су погазили циљу Француску погизавши своју ријеч и своју част. Дарлан је могао створити утисак као да врши легални заједат. Што се тиче Жироа, то не може постојати никакве сумње. Он не може тврдити да има ма какву легитимну моћ. Ја му побијам право да говори и ради у моје име.

Нове уроте

У Алжиру откривена је урота против 11. ироа и Русветовог изасланика код генерала Ајенхауера. Извршена су многобројна хапшења међу врло угледним лицима. Имена уротника нијесу објављена. Ипак се зна да они припадају бившој Дарлановој партији. Жиро је изјавио да су хапшења извршена по његовом наређењу, мотивишући одлуку овим ријечима: У хапшењима су припремали нерасе и убиства. У таквим случајевима најбоље је преуцити ризик.

Сем тога отпочела је акција чишћења у војсци и међу француским и муслиманским цивилним особама које су заузимале иоле важније положаје у Дарлановој команди. Сазнаје се да се међу њима налазе многи магребски политичари. Ово потврђује постојање муслиманске опозиције у деловима Северне Африке у које су продрли Англаси.

Врне се не смирује

Се веће непријатељности свијета против Велике Британије изјавио у Лондону зајорнштот. То признаје и једна ревија, која тврди да се симпатије златског свијета налазе на страни Италије и Њемачке. Ревија признаје да су англаскоке трупе у Алжиру извршиле постојећа свађе арте на шпету становништва Магреба. Ревија заривава позивом да енглеска и американска пропаганда нећу дијелити оваквог стању ствари.

Вијести из Орана јављају да је у тој луци избио инцидент између уротничких радника и једне војничке патроле. Командант патроле бачен је у море заједно са својим лудима.

Брат главнокомандујућег у тајној мисији

Милтен Ајенхауер, брат команданта американских снага у Северној Африци, налази се већ неколико седмица у тајној мисији у Северној Африци. Он је сада одбио да на питање да своје мишљење о војној ситуацији, Што се тиче питања исхране, изјавио је он, да се морају предвидети тежки нераси кроз најкраће вријеме уколико се не буде побринуло за исхрану становништва Алжира и Марока. Он је потврдио да су ове замке, познате као најбогатије у медитеранском басену, сведене на нешта, након двомесечне окупације. На крају истакао је он да је ухашено преко 1000 француских и муслиманских симпатизера Осевине. Сви француски политички затвореници пуштени су из затвора.

Алжирци неће да се боре за Марику

Потрага за лудима које је Жиро похуо под оружје наставља се уз све веће потешкоће. Алжирци су противни да се боре са Северноафриканцима. Мора се налазити да је алжирским Јеврејима омогућено да не служе војску, те им се на тај начин даје прилика да уживају у привилегијама које су за њих успостављене.

Цех афричког лира

Један званични англаски комунике јавља да се у губитици англоамеричке авиације у Француској Северној Африци од почетка операција погинуло 114 авиона, од којих 59 североамеричких. У једну енглеску луку стигле су из Француске Северне Африке многобројни ранељеници. Међу њима се налази више бораца империјалистичког трупа.

Посао прије свега...

У Алжиру је образовано тијело за искоришћавање локалних богатства. Ово предузеће је стављено под контролу сје-

Војвода Шко Петровић - Његош 1854-1914

Рођен на Његошима, 27 јануара 1854 г. од оца капетана Петра Јокова и мајке Горде Врбича, наслиједио је многе изразите одлике својих славних предака: прадеда св. Петра и дједо му Владику Раза и других.

Још израна остао је он сироче без оца, па се је о његовом поштовању и васпитању бринуо лично стриц му Кнез Данило I. По одлично савршеној основној и богословској школи на Цетинју, гдје је још као дјечак у њеној мјери показао свој ријетки дар и способност, одаје се он војним наукама.

Запаљен у комисији за реорганизацију војске, у којој је сарађивао као редован члан, Кнез га узима код себе за свога ађутанта. Његове духовне врлине и способности, поред красне фигуре и импозантне му појаве, дошли су до изражаја и биле згодно искориштене приликом решавања многих државних и војних питања и проблема.

КНЕЗ О ШКАВУ

Оригинално писмо Кнеза Николе, писано пред сами траг од 1876 г., најбоље документује Шкавову вриједност и илуструје њихов однос:

„Драги Нико, Немој казивати Књегњин садржај овог писма којим ти чиним на знање да је сва прилика да ћемо запитати... Бог зна, мој Шкаво, како ће то бити, само највећа моја брига данас јесте Данило, Боко и ти. Бола остављам на страну Албаније. Ја полазим у Херцеговину, сам, штоно је ријеч, од своје куће... Ти си једини који ми ми ваљао, који се ставаш и у кога бих се поуздао. Кад си ти код неја (Данила) ја ништа не мислим, ако не бучеши код мене, чиниш ми се да сам... Ријешити се тако или тако, трудио ми се. Искати исто покретљива од твоје младости у овој прилици и заповијати ти да останеш с насљедником и то ме боли. Оставити на твоју увијаност, да тобом расположеш најбоље ми се чини, а твоја одлука, у којој правци била, бити не ми мила, тек нека је стајала и одмах ми је саопшти.

У њему учествују североамерички и британски стручњаци, који су стигли под именом чланова специјалне комисије за техничко и научно упитивање експлоатације Магреба. Североамеричко министарство сировина издало је саопштење изјављују: Сировине и богатства Француске Северне Африке подијелиће се међу Великом Британијом и Сједињеним Државама по одговарајућим планоима поделе на основу инвентара извршене од стране североамеричког министарства и енглеског министарства ратне привреде. Становништво Магреба сазнало је ту вијест са дубоким негодовањем. Реакција је била врло велика такође и против савезништва Француза који су дозволити савезницима да се довукују знатних локалних рудних, пољопривредних и индустријских богатства.

Вјеруј неписривој љубави твога брата Кнеза — Николе.“

ШАКОВО УЈНАШТВО

Иако је много размисљао. Срце је проговорило и одвео га право под шатор свога брата Кнеза. Ево што је о младицу Шкаву написао Томо: „Оравац у својој, још нештампаној Историји из доба Кнеза Николе: „На Црном Врху, 12 јуна 1876 г. Кнез Никола предао већи дио војске Војводи Станку Радоњићу, да с њом осваја Гашко. Невесине и да иде пут Мостара. Војвода је у борби прешао Гашко и Невесине и дошао до Касабе, гдје је настала крвава борба и ту се особито одликовао Шкаво Петровић-Његош и учинио такво јунаштво да су му се дивили и Срби и Турци, гледајући у њега несавршеног јунака и витеза, који не зна ни за кљасе преломе разгори нећу Турке све док под њим није пао, а он скочио иза него, борио се и убио Турке, код њихуј стигли Црногорци, испред којих је био сам далеко одмакао.“

Оравац е и у свом још необјављеном спису „Славнојојка црногорског витештва“ објавио овај исти Шкаво подвиг.

Касаба, Невесине, Вучи До и Бар, којима су могу доћи прирати о беспримерном јунаштву и витештву војводе Шкава, украсиле су његове маламалаче при Орунину лично стриц му Кнез Данило I, објавио медаљом и уеле га у ред прослављених и неумрљивих црногорских јунака, а кнез му поред војводске титуле предаде и команду над Босанским доброуспешним одредом.

ВОЈВОДА АДМИНИСТРАТОР

Новоосвојени Бар и Приморје ловељава Кнез Никола својим и управи Војводе Шкава, гдје својим тактом, непристрасношћу и чврстоћом карактера жале огромне успехе уз опште признање. Као гувернер Нишњина затим, за пуних 9 година, показује он и даље способност одличнег администратора, те се и данашње чува у неоспоривој успомени његових великих разумни, правични и корисни рад и поступак.

Праћен симпатијама свију, оставља по највишем позиву Нишњин и долази на Цетинје за члана Државног Савета, баш у вријеме кад се на црногорском обзору појавља ново доба.

ВОЈВОДА ПОЛИТИЧАР

Двије године његовог сталног боравка у Паризу и Женеви, биле су за војводу права школа модерног напредаштва. У сталном додиру и вези са истакнутим политичарима и угледним личношћима, изграђује он себје у одличног познаваоца људи и ствари. Ту, на извору, улази он у све тачнице замршене и испретелене баланске и међународне политике и загледа у забите и скривене њене куте, задојичији у исто пријеме своју гад напрељиву и модерним мајма, пошто му се давала обилата прилика да много тога види, опазити и осети.

Цијељу овог огромног капитала знања и искуства ставља војвода свом народу са својом свештошћу свјетлости и ватреним патриотизмом.

Војвода Шкаво је један од најзаслужнијих чинилаца за доношење устава 1905 године. У доба ове борбе доста је он користио проговореним народним правцима и боришма, те многе и од онгледне смрти спасао (случај Тома Ораовца описује је Милун Паваневић у свом роману „На прелому“ узносели личност Војводе Шкава).

ВОЈВОДА У СКУПШТИНИ

Приликом првих скупштинских избора, претрпјива га са огромном већином бира за свог претставника, а прва народна скупштина за свога претједника и то акламацијом. Вођа скупштинских сједишних музру, неистрпљиво, са пуно такта и познавања, заступа он као одличан говорник народну ствар и највеће интересе земље.

Прва црногорска политичка странка

Основа руши све што јој стоји на путу

Успјешне борбе на Тихом Океану, Афричком и Азиском фронту

Јапан бдије дум мануфиско-сојет-ске границе

Командант јапанских трупа смјештених на сојетско мануфиској граници је интервју уреднику агенције Дој-де. Он је изјавио да јапански војници стражаре неурокос на цијелом том сектору. Истакло је најава да јапанска посада веома ведро подноси све неводе.

Попуштају мекана Де Гол и Жироа

Де Гол је у једној званичној изјави изјавио да нему припада право да контролише цијелу територију Француског Царства како би доскочио хаотичној ситуацији која се ставила нарочито у Северној и Западној Африци. Де Гол јавља надање да се жели срести са генералом Жироом. Јавио је Прес сматра да Рузвелтов представник у Алжиру игра улогу посредника између Де Гола и Жироа.

По преседа ситуација у Француској Северној Африци постаје из дана у дан све тежа. Главни урлок томе је велика количина папирног новца који циркулира кроз земљу, а нема скоро никакве вриједности. Услед тога цијене вртоглаво расту за помоћ оскудице у роби од прве потребе. Властита сакупљања сакупљања свих врста толопривредних производа Северноамерички техничари настоје да пронађу неки дијел, али до сада примјенљиве мере показале су да је штета изазвана овим земљама од стране нападача скоро непоправљива.

Унутрашња ситуација у Француској Северној Африци постаје све конфузна, те су Англијанци изјавили да пријављују да се не одлигава све оно како су се они надали. Највећу препоку представља став раних француских дисидентских трупа, које — надахнуте великом мржњом и ривалством — настављају развијати у изгнанству ову политику која је Француској изазвала толико ала још прије рата. У Ломбони се тврди да би у случају Де Голтовог одбијања сарадње са Жироом овај створио нове најтеже комуникације. Не би се требало чудити ако би пред такв-м држањем Француза Сједињене Државе одлучиле да уму ситуацију у своје руке и да преузму контролу над цијелом Северном Африком.

Услед притиска америчких команди наредно је генерал Жиро да се изврше многи бројна хапшења међу деголитима. Генерал Де Гол, који је први пут интервенисао у алжирским стварима, изјавио је Жироа да јржи оптуужања могућн ст да се бране. Генерал Де Гол је намеравао да писи своје присталице од Жироове смирне јустичне и да себ-м створи ауторитет популарности код маргисет-створеништва које, и ако непријатељски расположено према генералу Жироу, исто тако непријатељски гледа и на Де Гола.

Британски генерали у Северној Африци показују песимизам

Прв-м изјавио је у Кире нападати су генерали Александар и Монгомери енглеским дивизијама да су они убијени да ће нападати у Триполитанији, на северу који су обзирали Немци и Италијани, морат да води тешку битку са немачким италијанским, скоро 2000 километара далеко од база снабдијевања.

Операције у Тихом Океану

Јапански бомбардери напали су аеродроме и положаје на Саломонском Острву и у Новој Гвинеји, изадавши тамо тешку штету. Противавионска одбрана борила је над луком Киска на Алеутском Острву, два североамеричка ловаца и један бомбардер. Јапански Главни Штаб јавља да су ваздухопловне формације из састава морнарице напали и разорили непријатељ-ку ваздухопловну базу Мерауе на Новој Гвинеји. Сем тога су јапански авиони одбили један непријатељски напад на Рабулу и на Луи. Двадесет непријатељских авиона оборено је у ваздушним борбама. Коминисте сем тога да су ваздухопловне јединице које су се налазиле на Новој Гвинеји и Саломонском острву одбиле напад преко 50 непријатељских авиона на Рабулу.

Огроман развој немачке ратне индустрије

Развој немачке ратне привреде најбоља је гаранција за победоносно настављање рата. Из очигледних разлога не могу се давати подробнија објашњења, али се виа да су потребне количине угља увелико осигуране. Производња жељеза довела је до највећих резултата те богато покрива и напредује у времеа, првог свјетског рата. Значајан је развој произвођачких метала и синтетичке гуме. Одлучено је грађење жељезнице са 4 колосека у Украјини, те је тај пројекат већ одобрен. Тако ће и-једна европска мрежа жељезничких транспорта бити тако појачана и побољшана. Нова програ пролази кроз Берлин и спустиће се у индустријски руски предео, превозиће најближим путем украјинске производе у немачке индустријске крајеве. Једна грана одвајаће се за Француску а друга ће се прикључити саобраћајној линији између Севера и југа линији Ханбург-Рим.

Хапшења у Француској Сомалији

Нови деголитички гувернер француске Сомалије наредио је да се пусти из затвора сви Деголити похашени прије британског напада. Истовремено су бачени у затворе нови ухапшеници, међу којима се налазе многобројни официри француске посаде и чланови мислам-ске заједнице.

Сирија и Либанон манифестују непријатељство према Вол. Британији

У неколико великих центара Сирије и Либанона подијељени су листи у којима се захтевају евакуација британских трупа, те се отворено изјављује да грађанство ипошито нема намере да учествује у рату на страни Англаса. Ради олакшања плачке арапске својине у Либанону изаат је декрет којим се на захтев енглеског Високог Комесара мора експроприрати свака некретнина. Она мјера је још увек заштитна одлука ситуацији. Сем тога је се сиријски жито дијелити само ако Арабљани буду изабегавали побуне и ако неће вршити саботажу. Велика сила која изазива измјену британских власти и јзврских спекуланата у Палестини на-ела је арапског становништво да прихвати сопственим мјерама. У многим центрима образовали су Одобри да бојот против спекуланата и створене су кооперације. У многим часовима опустошене су многобројне јеврејске радње.

Тешке и херојске борбе на источном фронту

У вези са борбама у јеврејској зони, које је непријат ј платио огромним губицима, примјећује немачка званична агенција да при оцјењивању успјеха које су трупе извојевале треба водити рачуна о томе да се борба равнила на нарочито тешком терену и под невољним атмосферским условима. Треба сем тога увјек држати на уму да болшевици имају знатну надмоћност у људству и ратном материјалу као и то да је болшевичкој команди могуће да баца у борбу стално нове резерве. И поред тога су се немачке трупе одрле непријатељским притиску, а даваши нападнику врло велике губитке. Иста агенција истиче да су Немци и њихови савезници између 27 децембра и 2 јануара спомлиле све непријатељске нападе, тако да болшевицима није успјело да постигну никакве значајније резултате. Истакнуто утврде од дурпне су се свим јуришима, што је допустило главници да поступком успостави ситуацију. У једном случају допису који је синоћ објављен у Берлину приказује се једна занимљива епизода: на домском терени је једн немачки подофицир, витез жељезног крста, продро са ј једним малим противтековничким топом међу непријатељске линије, те успио да изабаци из строја једна совјетска борва кола на којима се налазио један генерал. Високи болшевички официр, који је остао непопријењен, сјмјеста се предао.

Почина међу Енглезима у Индији

Према изјавишта из Нових Делхија извршили су јапански авиони нове нападе на област Калкуте, изазвавши неколико пожара.

До сада су Јапанци бомбардовали Калкуту са измишљеним циљем, примјећујући мале ваздухопловне формације. Ипак су они постигли атинате разорне учинке, што се види по фотографским документима, нарочито о симицама казарна, барака и војних постројења Форт Вилес. Цивилно становништво Калкуте претрпило је губитке услед енглеске противавионске акције. Град је претрпио врло малу штету у својим грађанским четвртина, али је м-ђу европским становништвом услед великог узбуђења изазвала паника. Један војни кампн, који је лудачком браном превозио неколико британских официра, претгазио је у једној улици једну жену и неколико дјеце.

Стотина урореничних радника стријелањем је од стране енглеских власти, јер су отворено оштећена у фабрикама муниције, у којима су били запослени. Шеф енглеског транспортног уреда у Индији изјавио је да је саобраћајни систем настрадао услед многобројних оштећења изадаких од стране индијских патриота.

Нови нареди у Индији

Поновљени су сукоби међу родољуба и полиције. Полиција је ранила неколико особа. До наредга ј дошло такође и у Алахабаду Многобројне особе су ухапшене. Енглеска влада да је нар-беће да се појача ц-зура живота.

Ратни суд у Нагпуру објавио је пресуду против 43 националиста оптужених абот учешћа у побуни једнога села. 14 од њих осуђено је на смрт а 27 на доживотно ваточење.

Арабљани одбијају свако компромисно ријешење њиховог проблема

— Арапски националистички радно изавао је утопијон пројекат северноамеричких новина за стварање арапског цариштва са конфедерације под контролом Сједињених Држава. Арабљани одбијају да дискутују о том проблему.

Упад британских трупа у Франц. Сомалију

— Ново гађење франци, обавеза. Једна британска која мисија стигла је у Цибути ради преговора о прекидању отпора у последњем закутку француског царства. Становништво Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пута свој непријатељски став према лондонским плановима.

Енглеске и деголитичке трупе продрле су преко границе Француске Сомалије, те су тако наиле на малом отстојању од главних француских одбранених линија. Тај нови напад Цибутија показало је в-ћ више пут